

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ARTIMIAUSI NAUJOJO PENKMEČIO UŽDAVINIAI

Iš Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesijos

1981 metų Lietuvos TSR valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano bei valstybinio biudžeto apsvartymas ir patvirtinimas buvo vienas svarbiausių šių metų lapkričio 25–26 dienomis Vilniuje įvykusios dešimtosios Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos antrosios sesijos darbotvarkės klausimų. Svarstant šiuos dokumentus, pranešėjai — Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas A. Drobnyš bei Lietuvos TSR finansų ministras R. Sikorskis ir kiti deputatai vieningai pažymėjo, kad respublikos pirmųjų naujojo penkmečio metų darbų programa atitinka uždavinius, išskeltus TSKP CK 1980 metų spalio plenumo nutarimuose, draugo L. Brežnevo kalboje šiame plenumo, taip pat pastarosios TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos priimtą 1981 metų šalies valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo planą bei valstybinį biudžetą. Čia taip pat atsižvelgta į vienuoliktojo penkmečio planuojamas svarbiausias mūsų krašto ekonomikos ir kultūros ugdymo kryptis, į dešimtojo penkmečio ir jo baigiamųjų metų valstybinio plano vykdymo eigą.

Šio penkmečio metais, pažymėjo deputatai, žengtas naujas žingsnis kompleksiskai plėtojant respublikos gamybines jėgas, keliant darbo žmonių gerovę ir kultūrą. Mūsų krašto darbo žmonės, kaip ir visa tarybinė liaudis, dabar siekia kuo

sėkmingiau užbaigti dešimtajį penkmetį, naujais darbo laimėjimais sukelti TSKP XXVI suvažiavimą.

Pramonės darbuotojai šiemet padidins bendrąją produkciją maždaug penkiais, o nuo penkmečio pradžios — 28 procentais. Aukščiausios kokybės kategorijos gaminiai 1975 metais sudarė 6, o šiemet apie 20 procentų bendrosios produkcijos.

Nuosekliai realizuojama ilgalaikė programa žemės ūkio industrinei bazei stiprinti, gamybai specializuoti ir koncentruoti, plečiami ir tobulinami tarpkultūriniai ryšiai. Nors šį penkmetį žemės ūkiui buvo daug nepalankių metų, valstybinės svarbiausių žemės ūkio produkcijos rūšių penkerių metų užduotys bus įvykdytos.

Teigiamų rezultatų pasiekta ir kitose liaudies ūkio sferose. Respublikoje kasmet realizuojama plati kapitalinės statybos programa. Įgyvendintos svarbios priemonės darbo žmonių gerovei kelti.

1981 metų plane numatoma toliau dinamiškai plėtoti visas materialinės gamybos sferas, intensyviai visuomeninę gamybą, didinti jos efektyvumą, spartinti mokslinę techninę pažangą, racionaliau naudoti gamybinius ir darbo išteklius, tobulinti planavimo ir liaudies ūkio valdymo sistemą. Numatytos priemonės kompleksiskam ir labiau subalansuotam respublikos ekonomikos ugdymui.

Nacionalines pajamas 1981 metais planuojama padidinti

5,2 procento. Nemažiau kaip 87 procentai šio prieaugio turi būti gauta, padidinus darbo našumą.

Pramonės produkcijos prieaugis sudarys 4,6 procento, arba apie 400 milijonų rublių. Jį svariai papildys neseniai stojusi rikiuotė Mažeikių naftos perdirbimo gamykla. Sparčiausiai respublikoje bus ugdoma mašinų gamyba ir metalo apdirbimas, elektronikos, ryšių priemonių ir prietaisų gamyba. Gerokai daugiau planuojama pagaminti baldų, statybinių medžiagų, liaudies vartojamų, ypač kultūrinų-buitinių ir ūkinių, prekių. Aukščiausios kategorijos produkcijos gamyba padidės 13 procentų.

Žemės ūkio darbuotojams keliamas uždavinys ateinančiais metais padidinti bendrąją produkciją 12,7, visuomeniniame sektoriuje — 13,5 procento, gyvulių auginimui — parduoti valstybei 45 tūkstančius tonų mėsos ir 160 tūkstančių tonų pieno daugiau, negu šiemet. Deputatai paragina šią žiemą labai racionaliai ir taupiai naudoti ūkiuose turimus pašarus, taip pat sąjungines vyriausybės mūsų respublikai papildomai skirtus koncentratų. Kuo efektyviau turi būti panaudotos ir gyventojų asmeninio pagalbinio ūkio galimybės gaminti gyvulininkystės produktus.

Respublikos ūkiai 1981 metais gaus nemažai naujos technikos: 5200 traktorių, 1380 javų kombainų, 3900 sunkvežimių ir t. t. Labai svarbu toliau gerinti jų priežiūrą ir eksploatavimą, taupiai naudoti kurą ir tepalus.

Anykščiai

1980 m.

lapkričio

29 d.

Seštadienis

Nr. 140(4180)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Skrieja „Sojuz T-3“

TASS-o PRANEŠIMAS

Sutinkamai su kosminės erdvės tyrimo programa 1980 metų lapkričio 27 dieną 17 valandą 18 minučių Maskvos laiku Tarybų Sąjungoje buvo paleistas tritietis kosminis laivas „Sojuz T-3“. Kosminį laivą pilotuoja įgula: vadas papulkininkis Leonidas Kizimas, bortinžinierius dukart Tarybų Sąjungos Didvyris TSRS lakūnas kosmonautas Olegas Makarovas ir kosmonautas tyrėjas Genadijus Strekalovas.

Paleidimo tikslas — toliau gerinti patobulinto serijos „Sojuz T“ laivo sistemas ir konstrukcijas įvairiuose autonominio skridimo režimuose ir kartu dirbant su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Progres-1“.

Kaip jau buvo pranešta, šio tipo laivai skrido jau anksčiau. 1979 metų gruodžio mėnesį sėkmingai susijungė su mokslinė stotimi „Saliut-6“ nepilotuojamas laivas „Sojuz T“. Simtą parų trukusio skridimo metu buvo visiškai įvykdyta šio laivo tobulinimo programa. 1980 metų birželio mėnesį buvo atliktas pirmasis pilotuojamas transporto laivo „Sojuz T-2“ skridimas. Laivo įgula — J. Malysėvas ir V. Aksionovas kartu su ilgai trukusios ekspedicijos įgula L. Popovu ir V. Riuminu įvykdė numatytus darbus orbitiniame komplekse „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ — „Sojuz T-2“.

Visos kosminio laivo „Sojuz T-3“ sistemos funkcionuoja normaliai.

Kosmonautai draugai Kizimas, Makarovas ir Strekalovas jaučiasi gerai ir pradėjo vykdyti skridimo programą.

ANYKŠČIŲ RAJONO ĮMONIŲ, ĮSTAIGŲ,
ORGANIZACIJŲ DARBININKAMS IR
TARNAUTOJAMS, VISIEMS RAJONO DARBO
ŽMONĖMS, SUTEIKUSIEMS PAGALBA RAJONO
ŪKIAMS NUIMANT 1980 METŲ DERLIŲ

Brangūs draugai!

Įgyvendindami TSKP XXV suvažiavimo nutarimus, partijos CK 1978 m. liepos plenumo nutarimus ir lenkinyndami Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečio, Lietuvos Kompartijos XVIII-ojo ir TSKP XXVI suvažiavimų garbei, rajono žemdirbiai baigiamaisiais dešimtojo penkmečio metais rodė daug pastangų, kad išaugintų gausų visų žemės ūkio kultūrų derlių. Tačiau labai nepalankios orų sąlygos sukėlė didelės klijūtis ir sunkumus derliaus nuėmimo metu: įtempto darbymečio dienomis daug kur negalėjo našiai dirbti žemės ūkio technika, susidarė realus pavojus patirti didžiulius derliaus nuostolius.

Šiuo sunkiu metu Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komiteto, Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto kvietimo paskatinti į pagalbą žemdirbiams atėjo rajono įmonių, įstaigų, organizacijų darbininkai, tarnautojai, moksleiviai. Rajono žemdirbių ir pagalbinių įtemptų pastangų dėka pavyko iki minimumo sumažinti derliaus doravimo nuostolius, paruošti daugiau, negu pernai stambiųjų bei sultingųjų pašarų gyvulių žiemojimui.

Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komitetas ir Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas nuosirdžiai dėkoja įmonių, įstaigų, organizacijų darbininkams, tarnautojams, moksleiviams, visiems rajono darbo žmonėms, aktyviai talkininkavusiems nuimant 1980 metų derlių ir suteikusiems didelę pagalbą rajono ūkiams šiuo sudėtingu derliaus doravimo laikotarpiu.

Kartu reiškiamę gilią įsitikinimą, kad glandus rajono dirbančiųjų bendradarbiavimas ir tarpusavio pagalba ir ateityje padės sėkmingai įgyvendinti TSKP CK 1980 m. spalio plenumo nutarimus, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo kalboje, pasakytoje šiame plenumo, išskeltus uždavinius, siekiant intensyviai vystyti žemės ūkio gamybą ir kelti liaudies gerovę.

Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono Liaudies
Anykščių rajono komiteto deputatų tarybos vykdomojo
pirmasis sekretorius komiteto pirmininkas
J. PESECKAS A. BUDAČIČIUS

(ELTA)

Gražūs elektromontuotojų pasiekimai

Svariais gamybiniais laimėjimais baigiamuosius dešimtojo penkmečio metus ženklina Anykščių mechanizuotos kolonos dirbančiųjų kolektyvas. Per šį metų dešimt mėnesių šio kolektyvo dirbantieji savo jėgomis atliko statybos-montavimo darbų už 2 milijonus 258 tūkstančius rublių. Dešimties mėnesių rangos darbų planą įvykdė 101,7 procento, jie viršum užduoties atliko darbų už 37 tūkstančius rublių.

Dar pasitinkant V. Lenino gimimo 110-ąsias metines, trys šios kolonos elektromontuotojų brigados vadovaujamose Vytauto Vanago, Jono Bublino ir Vytauto Rukšeno, buvo įvykdytos šio penkmečio užduotys. Todėl pelnytai šių brigadų kolektyvai buvo apdovanoti leniniais garbės raštais. Anykščių aikštelės komunisto V. Vanago vadovaujamoje brigadoje nuosirdžiai triūsian-

tys elektromontuotojai Vytautas Kazlauskas, Jonas Papievis, Vytautas Pivoriūnas, Anisimas Garšanas ir kiti taip pat buvo apdovanoti leniniais garbės raštais. Įtemptai brigados vyrai dirbė, atlikdami elektros linijų rekonstrukcijos darbus

šios brigados nariai viršum penkmečio užduoties buvo jau atlikę statybos-montavimo darbų už 93 tūkstančius rublių, o pasitinkant TSKP XXVI suvažiavimą iki šių metų pabaigos pasiryžę dar atlikti darbų už 31 tūkstančių rublių.

mūsų rajono „Svyturio“, Svėdasų kolūkiuose, Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje, nutiesdami naujas elektros linijas Sodininkystės tarybiname ūkyje. Beveik už 8 tūkstančius rublių jie įvykdė darbų, rekonstruojant elektros linijas, ir Anykščių mieste. Iki šių metų lapkričio mėnesio

ženkliais pasiekimais savo užmojus grindė ir komunisto Jono Bublino vadovaujama elektromontuotojų brigada, priklausanti Mechanizuotos kolonos Ukmergės aikštelėi. Pagal atliktus paskaitavimus, minimos brigados elektromontuotojai per šį metų dešimt mėnesių vidutiniskai dienos išdirbio normą

mas įvykdė daugiau kaip 182 procentais ir savo sąskaitoje iki lapkričio mėnesio turėjo atlikusių darbų viršum penkmečio užduoties už 78 tūkstančius rublių.

Našiu darbu palydi pristatytus socialistinius įsipareigojimus ir Mechanizuotos kolonos Utenos aikštelės Vytauto Rukšeno vadovaujama elektromontuotojų brigada. Sutartinai triūsdami, viršum penkmečio užduoties šio kolektyvo nariai buvo atlikę darbų, prilygstančių 92 tūkstančiams rublių, o per šį metų dešimt mėnesių vidutiniskai dienos išdirbio normą jie įvykdė 165 procentais.

Reikšmingas darbo dovanas partijos XXVI suvažiavimo garbei skiria Mechanizuotos kolonos Molėtų ir kitų aikštelių elektromontuotojų brigadų dirbantieji.

S. Vaitkus

Biržų linų audinių fabrikas „Stūlas“ neseniai paminėjo savo penkiasdešimtmetį. Trisdešimt fabriką dirbančiųjų iki šios datos įvykdė penkmečio užduotis. Viena pirmaujančiųjų yra komunistinio darbo spartuolio, pameistro J. Bedulio vadovaujama drobės audėjų brigada, kurioje dirba audėjos R. Samuolytė ir A. Davidonienė, dar šių metų balandį pradėjusios dirbti ateinančio penkmečio sąskaita.

NUOTRAUKIJE: pameistris J. Bedulis su audėjomis R. Samuolytė (iš kairės) ir A. Davidonienė, K. Jurelės (ELTA) nuotr.

Siekiant suaktyvinti draugiškųjų teismų veiklą

Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto posėdyje buvo aptartas klausimas „Dėl rajono draugiškųjų teismų darbo visuomeninės tarybos ataskaitos“. Šiuo klausimu priimdami atitinkamą sprendimą, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas pažymėjo, jog rajono draugiškųjų teismų darbo visuomeninė taryba atliko nemažą darbą, siekiant suaktyvinti draugiškųjų teismų veiklą, ją nukreipti kovai prieš teisėtą pažeidimus ir nusikalstamumą stiprinti, o taip pat šalinant nusikalstamumą sukeliančias priežastis, užtikrinant griežtą socialinio teisėtumo normų laikymąsi darbo kolektyvuose.

Savo aktyvia veikla ir operatyvumu, nagrinėjant bylas, teigiamai užsirekomendavo

„Gintaro“ kolūko draugiškasis teismas, kuris, palaikydami tamprūs ryšius su kolūko valdyba ir kitomis visuomeninėmis organizacijomis, didelį dėmesį skiria tolesniam darbo drausmės stiprinimui, socialistinės nuosavybės apsaugos gerinimui, kovai prieš antisovietinius pasireiškimus. Gerai organizuoja savo darbą „Aukštakalnio“, „Svyturio“, „Pirmyn į komunizmą“, Svėdasų, „Vienybės“, „Anykščių žilėlio“ kolūkių, „Spartako“ fabriko, Anykščių TSO, Melioracijos statybos montavimo valdybos ir kitų kolektyvų draugiškieji teismai; pakilo jų darbo kultūra, pagerėjo bylų nagrinėjimo kokybė.

Tačiau, kaip nurodė rajono LDT vykdomojo komiteto sprendime, dar deramo veiklumo ir iniciatyvos nerodo Anykščių statybos ir remonto valdybos, Duonos kombinato, Jakšišio ir Staš-

kūniškio tarybinių ūkių, Kurklių, Surdegio, „Puntuko“ ir kai kurių kitų ūkių draugiškieji teismai. Jie savo posėdžiuose nenagrinėja arba retai nagrinėja bylas, susijusias su viešosios tvarkos, darbo drausmės, eismo taisyklių ir kitais pažeidimais, nors tuose kolektyvuose tokių pažeidimų būna nemaža. Apylinkių Liaudies deputatų tarybų vykdomieji komitetai dar neužtikrino nuoseklios draugiškųjų teismų veiklos kontrolės, ne visada rodydavo reiklumą jų atžvilgiu, silpnai panaudodavo draugiškųjų teismų poveikį kovai prieš darbo drausmės pažeidėjus, prieš girtavimą, kitus antisovietinius reiškinius ir jų kaltininkus. Draugiškiesiems teismams dar nepakankama metodinė ir praktinė pagalba teikdavo rajono draugiškųjų teismų darbo visuomeninė taryba.

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas įpareigojo rajono draugiškųjų teismų darbo visuomeninę tarybą žymiai pagerinti draugiškųjų teismų veiklos organi-

zavimą ir sustiprinti jų darbą efektyvumą, kovojant prieš pasireiškančius teisėtvarkos pažeidimus kolektyvuose, o panaudojant spaudos, radijo laidas ir kitas informacijos priemones plačiau paskleisti draugiškųjų teismų sukaupimą teigiamą darbo patyrimą.

Miestų ir apylinkių Liaudies deputatų tarybų vykdomieji komitetai įpareigoti pagerinti vadovavimą draugiškiesiems teismams, sistemingai kontroliuoti, kad nebūtų pažeidinėjami bylų nagrinėjimo terminai ir būtų laikomasi įstatyminių reikalavimų, ypač taikant visuomeninės poveikio priemones piliečiams, pažeidinėjantiems teisėtą ir darbo drausmę, netinkamai besielgiantiems buityje ir viešosiose vietose.

Miestų ir apylinkių Liaudies deputatų tarybų vykdomiesiems komitetams rekomenduota šių komitetų posėdžiuose, tarybų sesijose periodiškai aptarti draugiškųjų teismų veiklą, visokeriopai paskatinti gerai dirbančius draugiškųjų teismų pirmininkus ir narius.

APTARTI AKTUALŲS KLAUSIMAI

Svėdasų tarpukinio-teritorinio susivienijimo pirmųjų partinių organizacijų sekretorių tarybos susirinkime, greta kitų klausimų, buvo aptartas klausimas „Dėl priemonių gyvulių žemėjimui pagerinti, gyvulininkystės produktų gamybai didinti“. Pranešimą šiuo klausimu padarė Svėdasų kolūko pirmininko pavaduotojas politiniam-masiniam darbui, pirminės partinės organizacijos sekretorius Jonas Samuolis.

Pranešime buvo nurodyta, kad Svėdasų „Lenino keliu“, „Aušros“ ir kitų kolūkių gyvulių augintojai deda daug pastangų, kad sėkmingai būtų vykdomos pieno ir mėsos gamybos bei pardavimo valstybei užduotys, kad nuolat didėtų pieno primilžiai bei gyvulių priešvariai.

Tačiau didinant gyvulininkystės produktų gamybą, Svėdasų tarpukinio susivienijimo ūkiuose dar yra nemaža neatskleistų ir nepanaudotų rezervų. Pranešėjas pabrėžė, kad būtina didesnę dėmesį skirti socialistiniam lenktyniavimui, darbo pirmųjų patirties paskleidimui, moraliniam bei materialiniam jų skatinimui. Reikėtų visuose susivienijimo ūkiuose gerinti fermose dirbančių žmonių darbo sąlygas ir pasekti „Lenino keliu“ kolūko gyvulininkystės darbuotojų pavyzdžiu, organizuojant darbą taip, kad rytinis melžimas

visose fermose būtų pradėtas mas ne anksčiau kaip 7-8 valandą ryto.

Susirinkime buvo nurodyta, jog ne visuose tarpukinio susivienijimo ūkiuose yra sukaupta pakankamai vitaminų pašarų gyvuliams. Todėl būtina užtikrinti sukaupimą pašarų racionalų panaudojimą, sudaryti pašarų išdėstymo schemas, mėnesinius jų panaudojimo planus, sustiprinti visu rūšių pašarų išdavimo ir šėrimo kontrolę, prie stambesnių gamybinių centrų įrengti stambių bei sultingų pašarų ruošimo aikštes. Ir, žinoma, reikia toliau, kiek leidžia sąlygos, rūpintis pašarų išteklį gausinimu. Stai, Svėdasų kolūkyje dabar gaminami spyglių miltai.

Gyvulininkystės produktų gamybos didinimo ir gyvulių žemėjimo organizavimo klausimais mintimis pasidalino „Aušros“ kolūko pirmininkas Vitalijus Kalenda, „Lenino keliu“ kolūko pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Vytautas Polikevičius, „Už taiką“ kolūko pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Kazimieras Urba.

Susirinkimo metu buvo priimtos rekomendacijos, kuriomis reikės vadovautis visuose Svėdasų tarpukinio susivienijimo ūkiuose.

B. Vytaitis

Ataskaitinis susirinkimas

Įvyko Surdegio tarpukinio susivienijimo partinių organizacijų sekretorių tarybos ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas. Atsiskaitydami už tarybos darbą per ataskaitinį laikotarpį A. Plėta pažymėjo, kad partinių organizacijų sekretorių taryba nuveikė tam tikrą darbą. Didelis dėmesys buvo skirtas tarpukinio susivienijimo ūkių darbuotojų lenktyniavimui pagal profesijas. Į socialistinį lenktyniavimą buvo įsijungę mechanizatoriai, automobilių vairuotojai, gyvulininkystės ir laukininkystės darbuotojai. Lenktyniavimo rezultatai buvo susumuojami kas pusmetį, nugalėtojai paskelbiami kolektyvų susirinkimuose, o taip pat išleis-tame tarpukinio susivienijimo biuletenyje.

Tarpukinio susivienijimo ūkių partinių organizacijų

sekretorių taryba taip pat rūpinosi partinio ir politinio-masino darbo patirties sklaidimu.

Susirinkime buvo plačiai aptarti tarpukinio susivienijimo partinių organizacijų sekretorių tarybos uždaviniai ryšium su TSKP Centro Komiteto spalio plenumo nutarimais, nužymėtos darbo gairės ateičiai.

Surdegio tarpukinio susivienijimo partinių organizacijų sekretorių tarybos pirmininku išrinktas B. Rimkus.

P. Saltis, B. Kapčėnas

Kviečia kolekcionierių klubas

Anykščių filatelistų-kolekcionierių klubo nariai nori, kad apie šį klubą sužinotų ne vien tik Anykščių mieste, bet ir rajone gyvenantys kolekcionieriai. Šis klubas susikūrė tik šių metų spalio mėnesį. Kultūros skyriui padedant, jau turi pastovią vietą sueigoms. Nors į pirmuosius susirinkimus nedaug tesusirinko, džiugina tai, kad norinčių apsilankyti klube vis daugėja. Daugiausiai filatelistų. Tačiau ne vien tik filatelija yra kolekcionavimo medžiaga. Norėtume, kad į klubą susiburtų įvairiausi kolekcionieriai, kolekcionuojantys knygas, ką nors renkantis. Kolekcionuodamas įvairią medžiagą, žmogus praplečia savo akiratį. Ir paauglams tai geras užsiėmimas, prasmingai užpildantis jų laisvalaikį. Kiekvieną penktadienį Kultūros rūmų posėdžių salėje 18 val. renkasi kolekcionierių klubo nariai. Laukiame apsilankan-

A. Sajevičius

Seminaras Tarybų darbuotojams

Lapkričio mėnesį vyko išvažiuojamasis praktinis seminaras miestų ir apylinkių vykdomųjų komitetų pirmininkams bei sekretoriams. Seminaro darbe dalyvavo rajono vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius, pavaduotoja O. Galiauskaitė, sekretorius V. Grigalavičius ir instruktoriai. Buvo atkreiptas dėmesys, kaip miestų ir apylinkių vykdomųjų komitetų darbuotojai susitvarkę patalpas, kokia valdinė agitacija, deputatų kambariai, kaip sprendžiamas gyventojų priėmimas bei kiti klausimai.

Miestų ir daugelio apylinkių vykdomieji komitetai kompleksiskai sprendžia šiuos klausimus ir dirbama gera kryptimi. Neblogai tvarkosi Anykščių, Troškūnų miestų bei Debeikių apylinkės vykdomieji komitetai.

Tačiau dar yra ir spėstinių klausimų. Remonto ir skoningo apipavidalinimo dar laukia Viešintų apylinkės vykdomojo komiteto patalpos ir Kurklių apylinkės vykdomojo komiteto salė. Pagal esamas sąlygas geriau galėtų susitvarkyti ir Juostininkų apylinkės vykdomojo komiteto darbuotojai.

Seminaro dalyviai domėjosi ir aplankė naujus statinius, tai Anykščių miesto trečiąją ir Kurklių vidurinės mokyklas. Įdomus ir originalus Kurklių vidurinės mokyklos pastatas. Tačiau nuo apylinkės vykdomojo komiteto iki mokyklos reikėjo eiti piktžolių slagarais „papuostais“ patvoriais.

Lankėmės gerai sutvarkytuose, įdomiai apipavidalintuose „Lenino keliu“ kolūko kultūros namuose ir administracinėse patalpose bei „Aušros“ kolūko valdybos patalpose.

Praktinio seminaro darbo klausimus aptarė Svėdasų apylinkės vykdomojo komiteto salėje. Kalbėjo Anykščių ir Kavarsko miestų vykdomųjų komitetų pirmininkai K. Pulkauškas, V. Bartkus, Anykščių, Debeikių, Traupio ir Viešintų apylinkių vykdo-

mųjų komitetų pirmininkai D. Adomaitienė, J. Šilinis, B. Pilkauskas, V. Jurkštienė, Troškūnų apylinkės vykdomojo komiteto sekretorė J. Binkytė išreiškė padėką už šią išvyką, kurios metu daug kas pamatyta, sužinota, pasidalinta darbo patyrimu, daug ką kūrybiškai bus galima pritaikyti savo darbe. Kalbėjusieji pageldavo, kad skoningai apipavidalinti patalpų vidų, sutvarkyti vaizdingą agitaciją daugiau padėtų rajono architektūros ir Kultūros skyriaus meno dirbuvų darbuotojai. Daugelis tokius seminarus išvykas siūlė surengti vasarą, kai galima būtų pasidalinti patyrimu dėl aplinkos sutvarkymo. Juk rajono naujos kadencijos Liaudies deputatų taryba pirmoje sesijoje priėmė sprendimą „Dėl vietinių Tarybų, ūkių, įmonių ir organizacijų darbo, kompleksiskai formuojant bei tvarkant aplinką“. Tuomet galima būtų palyginti, pasvarstyti, ar nėra kontrasto tarp gražios mūsų apylinkių gamtos ir įstaigų aplinkos tvarkymo.

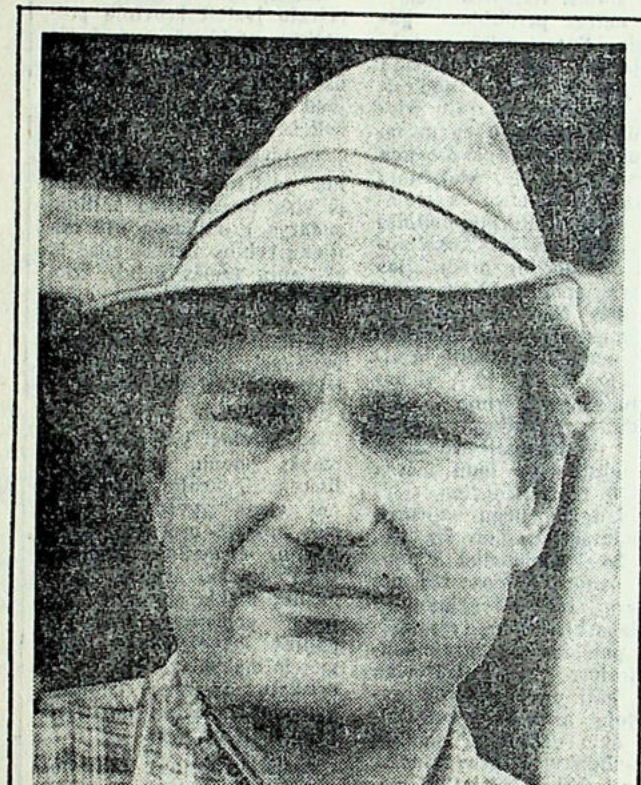
Seminaro darbo išdavas apibendrino rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė ir sekretorius V. Grigalavičius.

A. Starkauskas
Rajono vykdomojo komiteto instruktorius

Kellonės akimirkos

Vasaros pabaigoje grūpė Anykščių kultūros rūmų darbuotojų keliavo Nemunu nuo aukštupio iki Kauno. Motorinėmis valtimis per dvi savaites jie įveikė 700 kilometrų. Įdomia keliavimą savo kino bei foto juostose įamžino fotografai A. Janušis ir J. Didžgalvis. Šiuo metu Kultūros rūmų foje surengta šių autorių foto-paroda, pasakojanti apie Nemuną, vaizdingas pakrantes ir jų gyventojus. Si fotoparoda — tai tarsi kelinės reportażas, tačiau viena kita nuotrauka pretenduoja ir į meninę fotografiją, byloja, kad autoriai siekia užfiksuoti ir išraiškiausias akimirkas.

R. Jočys

Geru žodžiu Statybos ir remonto valdyboje atsiliepiama apie komunistinio darbo spartuolį mūrinių-tinkuotojų Juozą Kontrimavičių. Per dvi dešimtis metų sukaupė darbo įgūdžiai, darbštumas lemia, kad išdirbio normas jis įvykdo 110—115 procentų. Komunistinio ūkio žymūno Juozo Kontrimavičiaus vadovaujama grandis ne kartą yra tapusi socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja.

J. Junevičiaus nuotr.

MŪSŲ MOKYKLOJE

Turistinė išvyka

Mes, Troškūnų vidurinės mokyklos turistų grupė, vadovaujami istorijos mokytojos D. Kaplerytės, buvome išvykę į Baltarusiją. Pabuvojome Minske, aplankėme karinį-istorinį muziejų, susipažinome su miesto istorinėmis vietovėmis. Vakare įvyko susitikimas su Baltarusijos turizmo entuziastais. Kitą dieną pabuvojome Chatynėje, apsilankėme Breste. Vakare stebėjome Bresto tvirtovėje saliuoti salves. Rytąsias dienas mes vėl lankėmės Bresto tvirtovėje. Gidas plačiai pasakojo apie tvirtovę, aplankėme tvirtovės muziejų, susipažinome su miestu. Grįžome kupini gilių įspūdžių.

R. Urbonas

Proforientavimo savaitė mokykloje

Šiais mokslo metais J. Biliūno vidurinėje mokykloje daug dėmesio skiriama profesiniam orientavimui.

Lapkričio mėnesį vyko proforientavimo savaitė, kurios renginiuose dalyvavo IX-XI klasių mokiniai. Įdomūs buvo susitikimai su įvairių profesijų žmonėmis: bibliotekininkais, gydytojais, mokytojais, agronomais, inžinieriais, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotojais.

IX-XI klasių mokiniams vyko rašinio „Kuo būti — štai klausimas koksai?“ konkursas. Kiekviena klasė išleido stendą apie specialybes, įgyjamas žemės ūkio ir kitose mokyklose. Mokyklos

bibliotekoje buvo paruošta knygų parodėlė, pasakojanti apie įvairias profesijas.

Proforientavimo sektoriaus nariai suruošė ataskaitinį susirinkimą, kurio metu IX-XI klasių proforientavimo sektoriai atsiskaitė, ką padarė profesinio orientavimo kryptimi.

Nemažai naujo sužinojome šios savaitės metu. Ji nepraejo be pėdsako. Mokiniai labiau pradėjo domėtis profesijomis, abiturientai rimčiau susimąstė, kokį kelią jie pasirinko. Lauksime kitų tokių renginių, naujų susitikimų ir pokalbių.

G. Lisauskaitė
J. Biliūno vidurinės mokyklos mokinė

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1980. XI. 29

Mes, suaugusieji, dažnai kalbame, kad dabartinė vaikystė — tai pasakų pasaulis, karalystė, kupina džiaugsmo, krykštavimo, palyginimui dar priduriame apie savo skurdžią vaikystę, kad mus užaugino juoda duona, putra, augome basai, bėgiodami paskui karvę. Nepamirštame padejuoti: „Dabartiniai vaikai šėla iš gero gyvenimo“. Tik kažkodėl, nenoriai užsimename apie šiandieninių vaikų ir paauglių sudėtingas problemas, sunkumus, dažnai nenorime pastebėti, jog ne kiekvienam skaisčiai šviečia saulutė — šalia džiaugsmo gyvena skausmas ir sielvartas. Kai kalbame apie savo gyvenimą, pabrėžiame: „Gyvenimas — tai kopimas į aukštą kalną“, o kai šneka pakrypstą apie vaikų problemas — nenorime pripažinti, kad dabartinis augančio žmogaus gyvenimo kalmas kur kas statesnis, kelias labiau vingiuotas, daubos gilesnės. Ir ne visi vaikai šėla ta tik iš gero gyvenimo.

Jonukui tik trylikai metų, bet jis jau patyrė daug skurdžių valandų. Pabėgo iš namų ir nenori į juos sugrįžti.

Mirus tėveliui, motina perdėta garbino jį. Kėlė sūnui pavyzdžių, ir berniukas didžiai vosi tėčiu. Bet gyvenimas pasuko kita vaga — mama pamilo kitą vyrą ir ištėkėjo. Jonukas vedybas su prato (dar kaimynai pasityčiojo) kaip mamos netekimą.

Iššiosmis dienomis ir naktimis skendo ašarose. Mokykloje negalėjo pažiūrėti mokytojams į akis: „...kaip gyvenimas iš manęs pasityčiojo“, vengė susitikti su draugais. Galop nutarė nušis-skandinti. Tik, laimė, savo gėlą išsipasakojo kaimynui

senukui... liko gyventi, bet pabėgo iš namų. Jonukui tėtis buvo pats idealiausias vyras: vyras-bėgikas, vyras-medziotojas, vyras-galiūnas... Buvo jis prisirišęs ir prie mamos: kartu valgė, kartu eidavo pasi-vaikščioti, į parduotuvę, važiuodavo prie jūros. Berniukas net įsivaizduoti negalėjo, kad mamą pasitrauks nuo jo, kad ilgais žiemais vakarais kalbės su naujuoju tėčiu, o ne su juo, kad prie upės važiuos be jo.

Berniukas liko gyventi, bet niekas nežino: ar vėl jis bus linksmas ir givus. Buvo mokyklos pažiba, mokėsi tik penketais, dabar didžiausias padavė, dygus lyg čiukas, visiems keršija už jam padarytą skriaudą. Neranda kelio į širdį mama — Jonukas už nieką jau negrįžta į namus, neranda šiltesnių kontaktų ir mokytojų.

Artūras iki septynios klases irgi mokėsi tik penketais, nuo pirmos klasės buvo pavyzdžio elgesio. Mokytojai jį kėlė pavyzdžiū kitiems. Berniukas svajojo tapti lakūnu, todėl netrukus stropumo ir atkaklumo.

Septintoje klasėje okulistas, išrašęs receptą akiniams, pridūrė: „Nenešiosi akinų — apaksit!“

Ilgai Artūras tą dieną klaidžiojo didelio miesto gatvėmis, namo grįžo tik vėlai naktį. Visą savaitę ašarojo, neruošė pamokų, nesiklausė mokytojų aiškinimų, neskaitė knygų. Su buvusiais draugais išsiskyrė. Už repliką „Artūras apžlibo“ geriausiai draugui praskėlė antakį.

Klasės vadovė, sutikusi motiną, išrėžė: „Žiūrėk sūn — įsimylėjo, dvejetus renka, per pamokas svajoja, dūsauja“.

Buvusį pirmūną apsvaistė draugovės taryboje, atsirado

karikatūra sienlakraštyje: „Nuo penketukininko iki dvejetukininko — tik vienas žingsnis“.

Šiandien Artūras inžinierius, gal bus mokslininkas, bet kiek teko patirti patyčių tada, kai reikėjo šilto, padrasinčio žvilgsnio, gero žodžio. Mokyklą, kuri kadaise juo taip didžiuosi, teko palikti. Tik kitoje mokykloje atsirado mokytoja (klasės vadovė), kuri iš pirmo susitikimo įspėjo berniuką gėlą ir rado takelį į pasitikėjimą.

Šiandien Artūras šią auk-

pagrįsti ir šmeiziantys. Mokytojai ėmė neapkęsti berniuko už tėvų šmeiztą.

Andriuką teko ilgai gydyti, perkelti į kitą mokyklą.

Andrius jau studentas. Kai pažvelgi iš laiko perspektyvos, matai, kad klaidų, kurių padarė tėvai, klasės ir mokyklos vadovai, besistengę „užlaužti“ lepūnėlį, galima buvo nedaryti, jeigu būtų laiku įsikišę medikai. Berniukui reikėjo apsauginio režimo, o jį laužė griežtumu.

visada būdavo ten, kur reikėdavo pagalauti kumščius. Vienos žaizdos užsitrukdavo, kitos sudygdavo.

Zemesnės klasės pagrandukas buvo pažangus, turėjo nemažai penketų. Penktoje klasėje ėmė ruošti dokumentus į specmokyklą (prašė ir tėvai). Tik atsiliktinumo dėka berniukas pateko pas neurologą. Po ilgesnio tyrimo buvo nustatytas auglys galvos smegenų kaktos srityje. Po ilgesnio gydymo viskas pakrypo į gerąją pusę... O kiek berniuką svars-tūs susirinkimuose, jo karikatūros apėjo visus „Ežius“ ir „Spyglius“. Tėvas skųsdavosi: „Nei vyresniųjų geras pavyzdys, nei mūsų prašymai nepadėjo. Jau prižadėdavo būti geras, mandagus, kuklus, su niekuo nesipešti, bet po minutės grįždavo namo kruvinas“.

Jam ne tik mokytis buvo sunku, bet ir į mokyklą eiti nesinorėjo.

Kodėl nerašė diktanto? — perpykęs klausia tėvas.

Kam aš rašysiu — žinau, kad gausiu dvejetą ir už parašytą ir už nerašytą. Kam dar popierių gadinti?

Nei tėvų geri norai, nei mokyklos rimtos pastangos teigiamų rezultatų nedavė: berniukas augo su „amžina“ mėlyne paakyje.

Valytė augo nesutariančių tėvų šeimoje. Tėvai tris kartus skyrėsi, buvo pasidaliję turtą, vaikus, bet vis tai, giminės, tai draugai juos suveda. Nelengva mergaitei gyventi. Kai tėvai susitaikydavo, mergaitė vienodai mylėjo ir tėlį, ir mamą, kai namai virsdavo pragaru, ji vienodai abiejų neapkentė.

Anksčiau namuose gyveno santarvė — tėvai mylėjo vienas kitą, šildė savo meile ir vaikus. Tada Valytė augo guvi, turėjo daug draugų, buvo visų mėgiama darželyje. Pirmoje klasėje mokėsi

be trejetų, trimestre buvo tik penketai.

Tėvas pamilo kitą moterį

į šeimą atėjo nesantaika, neapykanta, barniai ir muštynės. Valytė užsisleisdė — su draugais buvo gėda kalbėti, nes jos vis klausinėjo, kaip tėvelis, ar greitai juos paliks. Klasėje nei iš šio, nei iš to pradėdavo verkti. Negirdėdavo mokytojų aiškinimų, kurdavo keršto planus svetimai moteriai, sugriovusiai jos mažytį šviesų gyvenimą. Tapo liguista — atsimokėdavo valgyti, blogai miegojo, naktimis pašokdavo iš lovos ir šaukdavo tėvelį.

Mokykloje užgriuvo dvejetai, mokytojų piktos replikos. Buvo apkaltinta pradinųjų klasių mokytoja, už ką rašė mergaitei penketus.

Neverkauk, mamytė ras kitą tėvelį. — skaudžiai užgavo, perpykusi už blogą mokymąsi, klasės vadovė.

Ne vlenas buvęs pirmūnas, pavyzdžio elgesio mokinyš ima ir suklumpa. Dažnai liaunus pečius užgriūva nepakeliama gyvenimo našta, kuri sugniuždo. Kaip gaila, kad neretai nei šeimoje, nei mokykloje neatsiranda žmogaus, kuris tą sunkią našą palengvintų, padėtų atsikelti. Tokiais atvejais tėvai, netekę ryšių su vaiku, o mokytojai, per daugumą neapsižiūrėję, kad toks didelis skausmas slepia mokinį, lieka nuošalyje, o vaikas, pakibęs ant skardžio, nepajėgia juo užsiropšti.

Skėsčiojame rankomis — iš kur tie neklauzados, tinginiai, mūsų gyvenimo piktžolės? O jų galėtų ir turėtų būti kur kas mažiau, jeigu medikai, psichologai, defektologai laiku ateitų mokyklai ir šeimai į pagalbą.

J. Danilavičius
Defektologas

SUNKIOS KLAI DOS

lėtoją gerbia kaip savo motiną — jį žiebė kelrodę žvaigždę tamsioje naktyje.

Andriukas kūdikystėje sunkiai sirgo. Apvežiojo tėvai pas garsiausius gydytojus, nieko negalėjo, kad tik vieningas sūnelis liktų gyventi. Simtus naktų prarymojo nesudėję akių prie jo lovytės. Tik meilė ir tėviška šiluma išgelbėjo sūnelį nuo mirties, tai kaip tokį vaikų leisti skriausti mokykloje? Ir rūpinosi tėvai, kad berniuko niekas nepastumtų, kad mokytojas neužgautų. Taip ir nenorėdami išlepti. „Aš mamytėi pasakysiu!“ — tapo jo ginklu ne tik gintis, bet ir puliti.

Zemesnės klasės mokė viena mokytoja ir sugebėjo prisitaikyti prie berniuko dėl šventos ramybės, o aukštesnės klasės mokytojų daug, kiekvieną pamoką veda vis kitame kabinate. Andrius tapo irzlus ne tik su mokiniais, bet ir su mokytojais. Buvęs penketukininkas neištvėrė naujo krūvio, naujų sąlygų sudėtingumo ir palūžo. Tėvai ėjo į konfliktus su mokytojais. Pasipylė skundai,

Vienoje šeimoje augo penki vaikai. Keturi mokėsi gerai, buvo pavyzdžio elgesio. Tėvus visada gyrė už puikų vaikų auklėjimą. Mokytojai net stebėjosi, kaip tokioje gausioje šeimoje auga tylūs, švelnūs vaikai. Koks bebūtų buvęs mokykloje susirinkimas — motiną vis kviesdavo į prezidentumą, rodė pavyzdžių kitiems, kaip reikia auklėti vaikus.

Penktasis sūnus iš mažens augo visiškai kitoks, negu pirmieji keturi. Pagrandukas nuo ankstyvos vaikystės buvo ne tik jūdrus, bet ir karingas, šiurkštus. Nuo trejų metų perpykęs krisdavo ant grindų negyvas. Galėdavo išgultį visą valandą nel nekruštelėdamas. Kartą užpykęs tėvui praskėlė galvą akmeniu.

Mama neramiai širdimi vedė pagranduką į mokyklą — nors tikėjo, kad mokykloje elgesys pagerės. Tačiau mamos lūkesčiai neišsipildė — mokykloje sūnelis buvo šiurkštus, mušeika. Vos ne kiekvieną pertraukė su kuo nors susirūndavo. Nuo pirmos klasės išgarsėjo visoje mokykloje kaip padauža. Jis

Proforientavimas ir žemdirbio profesija

Dėl tolesnio aštuntokų mokymosi kol kas dar kasmet tenka rimtai rūpintis. Juk neužtenka to, kad visi siektų vidurinio išsilavinimo. Mūsų pareiga daryti viską, kad mažųjų abiturientų mokymosi keliai kuo tiksliau atitiktų ir kiekvieno individualias savybes, polinkius, ir liaudies ūkio poreikius.

Praėjusių mokslo metų laidos aštuntokai visi mokosi, tačiau jų pasiskirstymu po mokymo įstaigas dar nesame patenkinti. Iš 814 aštuntokų devintose klasėse mokosi 477 mokiniai, technikuose — 111, kaimo profesinės technikos mokyklose — 136, miesto profesinės technikos mokyklose — 79, kiti prekybos mokyklose.

Nors planinės užduotys įvykdytos, tačiau rajono pedagogai, dar nepatenkinti, nes per mažai mokinių (vos 70 aštuntokų) mokosi žemės ūkio technikuose ir specialiose vidurinėse mokyklose.

Per penkmetį smarkiai ūgtelėjo stojančių į KPTM skaičius (nuo 42 iki 136 mokinių), tačiau vidurinėsios grandies žemės ūkio specialistų dar stokojame. Dar labai mažai mergaičių renkas į gyvulininkystės darbuotojų specialybę, šiemet vos 8 rajone. Dauguma jų iš „Gin-laro“ kolūkio. Tai graži iniciatyva, rūpestingo kolūkio

partinės organizacijos ir Kavarsko vidurinės mokyklos darbo rezultatas.

Rajonui dar labai trūksta mechanizatorių. Juos ruošia Slapaberžės, Troškūnų, Konstantinavos ir kitos arliminės mūsų rajonui kaimo profesinės technikos mokyklos.

Dalis kaimo mokyklų moksleivių būtinai siekia įsigyti tik miestietiškas specialybes. Vadinasi, dar nepakankamai aiškinome mokiniais ir jų tėvams žemdirbio profesijos reikšmę. Darbą šia linkme reikia gerinti Kurklių, Viešintų vidurinėse, Raguvėlės, Surdegio, Burbiškio ir Staškūniškio aštuonmetėse mokyklose.

Savikritiškai reikia pripažinti, kad mūsų rajone dar per mažai dėmesio skiriama tėvų profesiniam švietimui. Todėl neretai pedagogų pastangas, mokinių kėlinimus bei apsisprendimą gana lengvai sugriaua tėvai.

Aštuntokus orientuoti rinktis mechanizatorių, fermų operatorių, elektrinių specialybes mūsų pedagogams turėtų daugiau padėti ūkių vadovai, žemės ūkio specialistai. Retai šie klausimai svarstomi ūkių ir mokyklos bendruose atviruose partiniuose susirinkimuose.

Bendros visų pastangos, patarimai ypač reikalingi mergaitėms, galvojančioms tapti fermų operatorėmis, elektrinėmis, melžimo meistėmis. Nemažai mokinių pasiūnčia-

ma mokytis žemdirbio profesiją su ūkių stipendijomis, tačiau reikėtų pasiūlyti dar daugiau. Tariantis dėl kiekvieno individualaus mokinio pasiuntimo mokytis su ūkio stipendija, reikia glaudesnio ūkio administracijos ir mokyklos bendradarbiavimo. Neretai ūkis tariasi tik su tėvais. Bendras visų dėmesys kaimui, susirūpinimas, kad čia labai trūksta jaunų rankų, skatintų grįžti jaunimą dirbti į gimtąjį kolūkį, stabilizuotų kolūkinio kaimo kadrus.

Esame pastebėję, kad susitikimai su žemės ūkio darbuotojais, ypač kolūkių pirmininkais, zootechnikais, padeda formuoti mokinių visuomeninių profesijų rinkimosi motyvus, ugdo vidinę būtinybę pasirinkti specialybę ne tik pagal polinkius, bet ir pagal liaudies ūkio poreikius. Praėjusiais metais tokie susitikimai daug naudodavė Anykščių II vidurinė, Kavarsko, Debeikių, Svėdasų vidurinių mokyklų proforientavimo darbe.

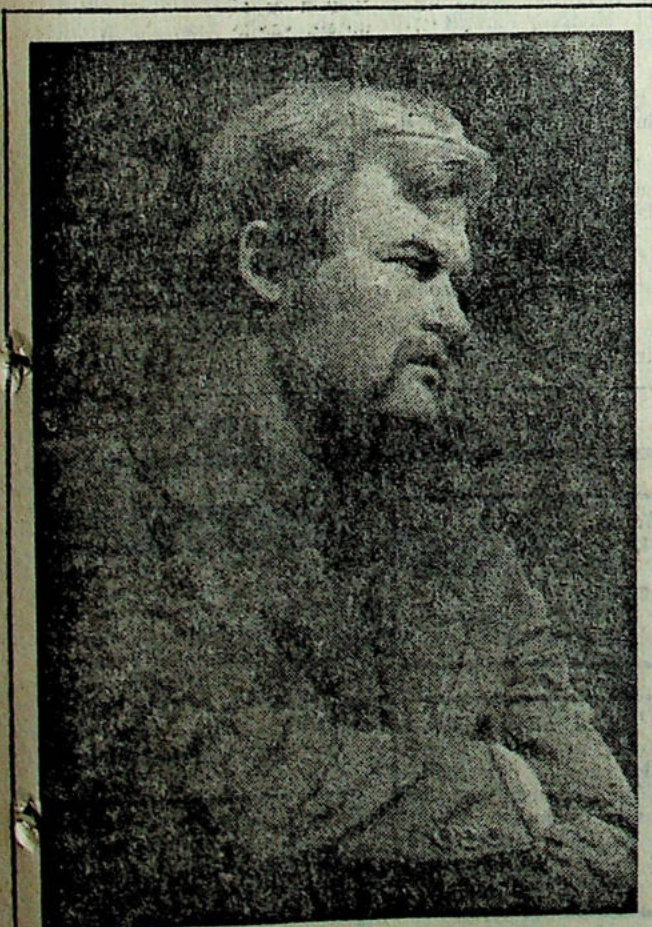
Planinės užduotys pasiuntimo į kaimo profesinės technikos mokyklas viršytos. Labai svarbu, kai mokinys turi susiformavęs visuomeninius profesijos rinkimosi motyvus. Tuomet profesinėje technikos mokykloje jis ir mokosi, ir elgiasi geriau, nebijo sunkumų, nors jų ir neišvengia.

Mokytojai, ūkių specialistai padedami, vis geriau su-

vokia penkmetinius gamybinius planus, žemės ūkio gamybos specializavimo kryptis, domisi žemės ūkio mokslo naujovėmis. Jei šių žinių pakanka darbinio mokyto, geografinės, biologijos mokytojams, tai mokytojams — klasių vadovams kartais dar jų stinga. Todėl būtina mokyklų metodiniuose ar proforientavimo kampeliuose sukaupti pakankamai konkrečios medžiagos apie mokyklos zonoje esančių ūkių ekonomiką. Tai būtų puiki medžiaga pamokiniame ir užklasiname darbe su mokiniais ir jų tėvais, artinant mokymą prie gyvenimo. Be to, klasės vadovs, tik gerai žinodamas žemės ūkio specialistų kasdieninius sunkumus ir rūpesčius, galės neprimesti, o išaiškinti ir konkretiai patarti, kokią specialybę rinktis, kuo būti.

Suprąsdami tuos didelius reikalavimus, kuriuos partija ir vyriausybė kelia mokyklai ir mūsų respublikos žemės ūkiui, bendromis pastangomis ugdysime tinkamą žemdirbių pamainą.

S. Kapčienė
Proforientavimo kabineto vedėja

Jaunas specialistas Vladas Visminas į Skiemonių vidurinę mokyklą atvyko 1976-aisiais. Sumanus, energingas fizikos mokytojas, aktyvus visuomenininkas greitai pelnė autoritetą skiemoniečių pedagogų kolektyve, tad po metų paskiriamas direktoriaus pavaduotoju mokyma-uklėjimo reikalams. Čia išryškėjo jo, kaip reiklaus, kūrybingo vadovo, gero, sumanaus organizatoriaus būdo bruožai. Ir štai šiemet komunistui Vladiui Visminui patikėtos Viešintų vidurinės mokyklos direktoriaus pareigos.
J. Junevičiaus nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

DĖL SAVO VAIKELIŲ...

Ko tik nepadaro tėveliai dėl savo brangiųjų vaikelių. Kad suvalgytų mažas pipiras, dėvintį trumpas kelnaites, šaukštą manų košės virš normos, kūlviršiais verčiasi per galvą, meškom mauroja, šuneliais landžioja pastalėmis. Įmanyti, ant kamino užsiropšti, jei tik tas vaikelis pareikalautų. Auga vaikai — auga ir jų užgaidos. Simtais klijam, pirkdami iš spekuliantų firminių džinsus, velvelines madingas striukes, kad tik mūsų vieninteli būty pranašesnis, madingesnis už kitus. Mums tai bet kaip gerai. Sumanė vesti — ir vėl neriamės iš kailio, laužom jau žilstančias galveles, kad tik viskas būtų prašmatniau, įspūdingiau, negu kaimyno, pusbrolio, bendradarbio... O kai ateina eilė vaikams gauti teisėtą butą mieste — suka galvą jie, sukame ir mes, kaip čia didesnį plotą nutvėrus. Bet nepėsti vaikeliai, žino, kaip tuos dokumentėlius sutvarkyti, vienu kambarėliu didesnį butą, negu priklausė, susikombinuoti.

— Zina, mamule, prisiręgiuok pas mus Klaipėdoje.

— Tai, kad aš, vaikeliai, jau čia, kaime, kol abu esame gyvi su tėvu ir dar krutam, nubaigsiu amželi.

— Tai, kad tu nesupranti, mamule. Tu ir gyvenk čia i sveikatą, tik iš čia išsiregistruok, pas mus prisiregistruok, kol mes didesnį butą gausime. — taip neretai į savo tėvelius kreipiasi ne vienas iš miesto atbildejas atžala.

Laksto po visas instancijas brangūs tėveliai, kol pase atsiranda įrašas, liudijantis, kad Vilniuje, Kaune ar Utenoje gyvena. Siela mieste, o kūnas čia — kaime. Kaip triūsė žmogus savo sodybiniame sklype, taip ir triūsia, kaip naudojosi visomis ūkio gėrybėmis ir kolūkiečių teisėmis, taip ir naudojasi. Jei sklypas įformintas vyro vardu, tai motulės siela gali bet kokiose dausose skrajoti; arba atvirkščiai. Stai Fenė Senekovienė, gyvenanti Cerniachovskio kolūkyje, valgo duonėlę, išaugintą šio ūkio laukuose ir kasryt vasarom pėdina melžti karvutės, besiganančios šio ūkio laukuose, o pase įrašas, kad ji klaidėdėlė, gyvenanti konkrečioje gatvėje. O to patio ūkio žemdirbės Ailės Sribienės siela slankioja Utenos gatvėmis. M. Melnikaitės kolūkio takeliuose kasryt pėdas palieka Elena Juodzevičienė, kai tuo

tarpu jos siela jau nuo 1973 metų zulina Utenos šaligatvius. Tenkindami vaikų norus — apgauti valdžios organus ir padėti savo vaikeliams išsirūpinti didesnį butą, fiktyviai apsigyveno, neįskeldami nė kojos iš savo gryčios kaime, pas vaikus mieste M. Melnikaitės kolūkio žemdirbės Cicilija Saltenienė, Veronika Tamošiūnienė, Julija Pipirienė.

O Alfonsas Siaučius, besistengdamas dėl savo dukrelės, gyvenančios Panevėžyje, sulaukęs 76 metų, sumanė skirtis su žmona. Mat, dukrai reikalinga pažyma, jog tėvas, kuris nori prisiregistruoti Panevėžyje, čia neturi gyvenamojo ploto. O kaip jis į kitą miestą, jeigu per ilgą amželi tvarkingas žmogus ne tik namelius, bet ir kitokių gėrybių prisigyveno.

Kai kam toks gyvenimo būdas, kai siela nuo kūno atsiskiria, nėra parankus, nes laiškininkai ne pačiam adresatui atneša į namus pensiją, o ji plaukia, kur jos savininkas prisiregistravęs: į Vilnių, Uteną, Klaipėdą. Bet ką reiškia ten jos nuvažiuoti, be to, galima vaikeliams įgaliojimą parašyti. Juk dėl jų, atseit, viską galima: ir įstatymus pažeisti, ir ramybę paaukoti, svarbu, kad tik jiems nieko netrūktų.

G. Pyla

Nebe tie laikai

Kas Niutoną vardą aukštybėn pakėlė?

Saunus obuolys Nupurtytas vėjo. Vonia Archimedui pakišo idėją

O Pavlovui — rodos, šuva. Balzakui rašyti padėjo kava.

Be vargo iškilo, Kad juos kur bala!

Pirkau kolektyvinį sodą. Drybsotį vonioj nusibodo, Medžioklinį šunį turui. Dažnai juodą kavą geriu... Tačiau aureolės lauktos nematau virš galvos. Tikriausia praėjo seniai atradimų laikai.

Į krūtinę svetimą

Naujus metus pradėdamas prisiėmiau papildomus Aš įsipareigojimus, Dar sušukau: „Valiol“

O kai balansas metinis Rezultatus sugretino, Mušu krūtinę... svetimą, Nors nuodėmė sava.

R. Baltušnikas

Už girtuoklavimą darbo metu

Statybos remonto valdybos drangiško teismo pirminkė G. Petronienė informavo redakciją, jog neseniai šio teismo posėdyje už girtuoklavimą darbo metu buvo apsvaistytas valdybos šaltkalvis Adolfas Zelnys ir jam pareikštas viešas papelkimas.

FAKTAS

— Turi stiklinę, ar iš pačio trauksim?
— Atstok tu nuo manęs, piktas pinigė!
— Na, na, ko čia dabar pradėjai pūstis!
— Gudrus siūlyti, kai tavęs nešukavo draugiškame teisme. O aš kiek priraudonau. Jie lupė išlupo pažadą — nė lašo į burną darbo metu. Tai, brolyti, bėk pas kitus su savo vaisiuku, o aš kol kas nenoriu prarasti šaltkalvių šioje valdyboje.

SUSILAUKĖ PADĖKOS

„Nuosirdžią padėką reiškiamė Vaisvilikių kaimo gyventojai Birutei Strunevičienė, kad ji taip rūpinasi mūsų vyrais — kiekvienu paros metu pagirdo pirkinių vyneliu arba savos gamybos stipresniu skystymėliu. Būdamas labai geros širdies moteriškė, kai mūsų vyrai neturi už ką pirkti, parduoda skolon arba net už kokius nors daiktus, pavyzdžiui, lašinius, kiaušinius, dešras. Bala nematė jų dešrų, pasidažysim druskoje duoną ir būsim sočios. Svarbu, kad mūsų vyrai grįžta linksmi, įsūtę, pataisę nuotaiką, kad turi kur susilinti“.

Tokią padėką Skiemonių apylinkės LDT vykdomajam komitetui atsiuntė grupė šios apylinkės Cerniachovskio kolūkio moterų. Apylinkės tarybos darbuotojai, norėdami pagerinti šią padėką, apsilankė Birutės Strunevičienės namuose. Iš tiesų, rado kečius butelius po 20 litų talpos kažkokio šildančio kraujų skystymo rūgštančius, kunkuliuojančius, pro vamzdelius leidžiančius garus. Tiesa, ši moteriškė labai kukli ir niekaip nenorėjo priimti padėkos. Atseit, ji dar tokios pagarbos nenusipelnusi, be reikalo tokius nuopelnus jai priskirti ir ji čia besistengianti ne dėl tų apylinkės vyrų, o tokiu būdu gaminanti sultis savo trims vaikeliams. Kai spalio pabaigoje apylinkės tarybos koval su girtuoklavimu komisija svarstė niekur nedirbančią Birutę Strunevičienę už spekuliaciją vynu, dalyvaujant LDT vykdomojo komiteto nariams, milicijos inspektorui, ji ir vėl iš nuosirdžių gynėsi nuo pagyrimų, padėkų, net su piktumu kratesi jai priskiriamų gerų darbų. Iš jos kalbos buvo aišku, kad ji nežada keisti gyvenimo būdo, o tai reiškia ir ateičio paslapčia tikisi priglauti ir pagirdyti visus ištroškusius, sušalusius, nukriausčius savo krašto vyrelius, mėgstančius vynelį. Kam-ne-kam, bet jau Birutei geriausia suprasti ir atjausti girtuoklę, jei jos pačios vyras dažnai iš darbo grįžta įsiles. Todėl supranta, kaip gera vis neblaivų šeimos galvą ir ramsti matyti savo namuose.

V. Spyglinis

VIGINDAI NENISKIENEI

Liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuosirdžią užuojautą reiškia Kavarsko vartotojų kooperatyvo darbuotojai.

Mirus mylimai mamytei, PRANĄ BAKANAUSKĄ nuosirdžiai užjaucia Raguvėlės tarybinio ūkio administracija.

PRANUI BAKANAUSKUI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei. Bendradarbiai

SPORTAS

Rungtyniavo šauliai

Anykščių sportinis-techninis klubas suruošė rajono mokyklų šaudymo varžybas, kurios vyko Troškūnų vidurinės mokyklos šaudykloje. Varžybose dalyvavo devynių mokyklų komandos. Pasigedome tik Kurklių vidurinės mokyklos šaulių.

Geriausiai sekėsi Anykščių II-os vidurinės mokyklos šauliams. Jie surinko 336 taškus ir užėmė I-ą vietą. Tai ir jų vadovo J. Pakalnio nuopelnas. 287 taškus surinko ir užėmė II-ą vietą J. Biliūno vidurinės mokyklos komanda, vadovaujama V. Laurinavičiaus. Gerai pasirodė ir Kavarsko vidurinės

Individualioje įskaitoje tarp merginų pirmąją vietą iškovojo Kavarsko vidurinės

mokyklos mokinė Rita Pelėdžūtė, surinkusi 85 taškus iš 150 galimų. antrąją vietą užėmė J. Biliūno vidurinės mokyklos šaulė A. Gadliauskaitė, surinkusi 75 taškus, ir III-ąją vietą — Anykščių II-os vidurinės mokyklos sportininkė V. Juozaponytė, surinkusi 70 taškų.

Iš berniuku pirmą vietą užėmė Anykščių III-osios vidurinės mokyklos šaulys G. Kašaliovas — 114 taškų, II-oji vietą atiteko tos pačios mokyklos mokiniui V. Kudrešoviui, surinkusiam 87 taškus. J. Biliūno vidurinės mokyklos sportininkas R. Micheličius surinko 82 taškus ir užėmė III-ąją vietą.

Norisi pažymėti, kad rezultatai galėjo būti ir geresni. Sprendžiant pagal taškus, mokyklos neišnaudojo visų savo galimybių ir rezervų. Norint pasiekti aukštų rezultatų, reikia nuolatinių treniruočių, o dalyvavusieji varžybose dažnomis treniruotėmis pasigirti negalėjo.

I. Januzytė
Anykščių VJSTM metodininkė

Tarpcechinė spartakiada

Vyno pramonės gamybiname susivienijime „Anykščių vinas“ prasidėjo žiemos tarpcechinė spartakiada. Pirmieji savo jėgas išbandė šaškininkai, kurių susidarė net devynios komandos. Geriausiai žaidė mechaninio skviraus komanda, surinkusi 16,5 taško, antroje vietoje liko administracijos komanda.

Dar šį mėnesį savo jėgas išbandys Susivienijimo šachmatų mėgėjai, o gruodžio mėnesyje žais stalo tenisininkai, jėgas išbandys dvipūdės gyros kilnotojai.

Zaidynes tarp cechų organizavo sporto metodistė J. Veilientienė ir sporto taryba, vadovaujama A. Paškevičiaus.

B. Milaševičius

DUZSIENYJE

Per pastaruosius dešimt metų mokestis už mokslą Japonijos valstybinėse aukštosiose mokyklose padidėjo 16 kartų. Ką tik vyriausybė, kariaunai reikalaujant, nutarė vėl sumažinti asignavimus socialiniams reikalams ir išplėsti 1981 finansinių metų karinį biudžetą beveik 10 procentų.

Nacionalinės ekonominių galimybių tarybos duomenimis, Jungtinėse Amerikos Valstijose 48 milijonai žmonių gyvena blogiau, negu numato oficialiai nustatyta skurdo riba.

Butų klausimas — viena iš opiausių Didžiosios Britanijos socialinių problemų. Tokia išvada daroma visuomeninės organizacijos „Selter“ pranešime. Skaičius

žmonių, kuriems labai reikalingi butai municipaliniuose namuose, pasiekė rekordinį lygį — 1 milijoną 200 tūkstančių.

JAV, Japonija, Vakarų Vokietija ir kitos šalys, įeinančios į NATO koordinacinį komitetą eksporto kontrolės klausimu, susitarė panaikinti puolamųjų ginklų eksporto į Kiniją apribojimus, praneša laikraštis „Mainiti“.

Naujų Amerikos vidutinio velkimo nuotolio branduolinių raketų dislokavimas Italijos teritorijoje, kaip praneša laikraštis „Stampa“, atsieis Italijos mokesčių mokesčių 25—30 milijardų litų.

Izraelio visuotinės darbo federacijos duomenimis, nuo šių metų pradžios duona pabrango 180 procentu, pienas — 102, mėsa — 96, cukrus — 245 procentais.

(TASS-ELTA)

Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus VLADUI VALAI, nuosirdžiai užjauciamė velionio artimuosius ir gimines. Surdegio kolūkio mechanizatoriai

JUOZUI GINIEČIUI Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai palengvina Tavo skausmą, mirus brangiai mamytei. Troškūnų geležinkelio stoties darbuotojai ir kaimynai

PRANUI BAKANAUSKUI Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamė nuosirdžią užuojautą. A. ir K. Birbilai, G. ir A. Kulbokai, S. ir A. Valiuliai, V. ir A. Burkauskai

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi šaltkalvių remontininkai, suvirintojai, elektrikai, statybininkai ir energetinio baros meistras.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadry skyrį.

Administracija

Dėl VLADO VALOS mirties Surdegio kolūkio partinė organizacija nuosirdžiai užjaucia jo artimuosius ir gimines.

ZOSEI RATKUVIENEI Tegu nuosirdžiai užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Stirvydai, Zukauskai, Baltrana, Kuglai, Ziukai

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31 Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.257 Užsak. Nr. 1850

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškių ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы в Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)